

نقش مؤلفه های دانش سه گانه بر نیت کار آفرینانه دانشجویان رشته های کشاورزی دانشگاه جیرفت

صالح شاهرخی ساردو^۱، پیمان پدram^۲، شاپور ظریفیان^۳، فرناز فکرت^۴

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد توسعه ی روستایی، دانشگاه جیرفت

۲- دانش آموخته کارشناسی ارشد توسعه ی روستایی، دانشگاه جیرفت

۳- دانشیار ترویج کشاورزی و توسعه روستایی دانشگاه تبریز

۴- مربی گروه گیاه پزشکی، دانشگاه جیرفت

چکیده

آماده کردن دانشجویان کشاورزی برای داشتن روحیه کارآفرینی و کارآفرین شدن گام نخست در آموزش آنان است و در این میان دانش و مهارتی که در دانشگاه ها کسب کرده اند، می تواند در این زمینه بسیار مؤثر باشد. بر همین پایه در این پژوهش، به تحلیل تأثیر مؤلفه های دانش سه گانه (نظری، عملی و سازگاری) بر نیت کارآفرینانه دانشجویان رشته های کشاورزی دانشگاه جیرفت پرداخته شده است. از سویی، یکی از واحدهای درسی در این دانشگاه که می تواند در نگرش و تصمیم دانشجویان به ایجاد کسب و کار مناسب پس از دانش آموختگی مؤثر باشد، واحد درسی کارآفرینی است. در همین راستا، جامعه آماری این پژوهش را دانشجویانی تشکیل دادند که واحد درسی کارآفرینی را گذرانده بودند ($N=137$). با توجه به محدود بودن حجم جامعه آماری، دانشجویان مزبور به صورت سرشماری مورد مطالعه قرار گرفتند. ابزار اصلی پژوهش، پرسشنامه محقق ساخته بود که روایی آن به وسیله متخصصان مربوطه و پایایی آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ مورد تأیید قرار گرفت ($0/697$ تا $0/859$). به منظور بررسی و برازش متغیرهای نهفته و آزمون فرضیه های پژوهش از روش مدل سازی معادله ساختاری با نرم افزار LISREL_{ver8.54} استفاده شد. نتایج تحلیل عاملی تأییدی، پایایی و برازش متغیرهای نهفته پژوهش را تأیید کردند. مدل سازی معادله ساختاری نیز نشان داد که دانش عملی ($t=2/02$, $\gamma=0/28$) و دانش سازگاری ($t=3/64$, $\gamma=0/55$) تبیین کننده ۵۰ درصد از تغییرات پراکنش نیت کارآفرینانه دانشجویان بودند و شاخص های برازش مدل در وضع مناسب قرار دارند. بر همین پایه، به برنامه ریزان، مدیران و مسئولان نظام آموزش عالی کشاورزی در جیرفت پیشنهاد می شود، که با همفکری و کمک اعضای هیات علمی دانشگاه و استفاده از آموزه های کارآفرینان موفق بخش کشاورزی، اقدام به ایجاد کسب و کار به صورت تعاونی در دانشگاه و بین دانشجویان پیشرو کنند تا هم بتوان در تقویت و بهبود دانش عملی و مؤلفه های آن در دانشجویان موفق بود و هم دانش سازگاری را در آنان تقویت کرد.

کلید واژه ها: نیت کارآفرینانه، دانش سه گانه، دانش نظری، دانش عملی، دانش سازگاری.

نویسنده ی مسئول: صالح شاهرخی ساردو

رایانامه: saleh.sh0028@yahoo.com

دریافت: ۹۳/۲/۸؛ پذیرش: ۹۳/۷/۲۳

مقدمه

در بسیاری از کشورها ساز و کار اصلی برای کسب و توسعه دانش، نظام آموزش عالی است. بیشتر مدیران و برنامه‌ریزان بر این باورند و در این راستا عمل می‌کنند که رمز اصلی توسعه ملی گسترش کمی و سریع فرصت‌های آموزشی است (ده‌یوری و همکاران، ۱۳۸۷)، که در این میان دانشگاه‌ها به عنوان متولیان اصلی تربیت و پرورش منابع انسانی متخصص در جامعه، نقش اساسی دارند (طالبی و زارع یکتا، ۱۳۸۷). آموزش عالی کشاورزی یکی از ارکان اصلی آموزش و توسعه ی بخش کشاورزی می‌باشد که نقش بسزایی در تربیت نیروی انسانی مورد نیاز بخش کشاورزی دارد.

بی‌شک، توسعه کشاورزی وابسته به سیاست‌ها، برنامه‌ها و به ویژه نظام آموزش کشاورزی و در پی آن، وابسته به دانش‌آموختگان متعهد و متخصص آن نظام است. برای رسیدن به توسعه، در آموزش عالی کشاورزی باید دانش‌آموختگانی تربیت شود، که دارای مهارت کافی باشند (موحدمحمدی و همکاران، ۱۳۸۷، تاتیل، ۲۰۱۰). توسعه این بخش تنها با تزریق سرمایه و فناوری به بخش کشاورزی تحقق نمی‌یابد، بلکه این کار فرآیندی چند بُعدی است که عامل‌های بسیاری در آن نقش دارند. در این میان تاثیر سرمایه‌گذاری در جهت بهسازی و تقویت نیروی انسانی امری غیر قابل انکار است. یک نوع سرمایه‌گذاری که امروزه به باور برخی از صاحب نظران از رویکردهای پرهیزناپذیر برای بخش دولتی و غیر دولتی به شمار می‌آید، تقویت و توسعه روحیه کارآفرینی در دانشکده‌های کشاورزی می‌باشد (موحدی و همکاران، ۱۳۸۹، شریفزاده و زمانی، ۱۳۸۵).

افزون بر این، افزایش چشم‌گیر بیکاری در میان گروه‌های تحصیل کرده به ویژه دانش‌آموختگان بخش کشاورزی به یکی از مسئله‌ها و مشکل‌های جامعه امروز تبدیل شده است (نوری‌پور و هدایتی‌نیا، ۱۳۹۲، الف) که برای حل آنها می‌توان از کارآفرینی به عنوان راهکاری اثربخش بهره گرفت. شاه‌ولی و همکاران (۱۳۸۲)، اشاره می‌کنند که آموزش‌های کشاورزی از گذشته دور تاکنون به نحوی انجام شده‌اند که کسب دانش با افزایش محفوظات مترادف شده است و کم‌تر به جنبه‌های عملی (دوره‌های

کارآموزی مناسب، استفاده از ابزار کمک آموزشی، بازدیدهای علمی و غیره) و سازگاری (پرورش تفکر نقادانه، مهارت‌های ارتباطی و غیره) پرداخته شده است.

از سوی دیگر، سیر تکاملی آموزش عالی در چند سال اخیر نشان داده است که توجه جدی به آموزش‌های عملی به جای تکیه بر علوم نظری، گامی نوین در جهت کاربردی کردن دانش روز می‌باشد (خسروی‌پور و همکاران، ۱۳۸۸). با وجود نقش سازنده‌ی آموزش عالی کشاورزی در کسب دانش و تربیت کارشناسان کارآفرین، متأسفانه شواهد بیانگر آن است که میزان بیکاری دانش‌آموختگان کشاورزی بالا می‌باشد که نشان دهنده‌ی ناتوانی دانشگاه در مجهز کردن دانش‌آموختگان خود به علم همراه با عمل است و مؤید این مطلب می‌باشد که دانشکده‌های کشاورزی برای گسترش و ترویج کارآفرینی در بین دانشجویان و دانش‌آموختگان خود با تنگناهایی روبرو هستند (ملکی و رستمی، ۱۳۹۲).

ایجاد فرصت‌های شغلی برای دانش‌آموختگان کشاورزی، مهم‌ترین مشغله برنامه‌ریزان کلان کشور بوده و رفع چالش بیکاری، ایجاد و تقویت راهکارهای اشتغال‌زایی و خوداشتغالی و حرکت به سمت توسعه جامعه، نیاز به تربیت و آموزش افراد کارآفرین، کارآمد و خلاق را دوجندان کرده است (پوراآتش و مختارنیا، ۱۳۸۸). از سوی دیگر، تجربه‌های کشورهای مختلف جهان، اعم از توسعه یافته و در حال توسعه، نشان دهنده‌ی آن است که بهترین گزینه برای آماده کردن فراگیران نظام آموزشی برای اشتغال در بازار کار، آموزش کارآفرینی است (بارانی و زرافشانی، ۱۳۸۸). با توجه به آنچه که بیان شد، کارآفرینی یکی از بهترین راه‌های استفاده از این نیروهای تحصیل کرده است تا با تکیه بر مهارت‌های آموزشی خود به ایجاد کسب و کار بپردازند (جمشیدی و همکاران، ۱۳۸۹).

کارآفرینی فعالیتی است که منجر به ایجاد فرصت‌های معنی‌داری برای افراد در جهت دست یابی به استقلال مالی و اقتصادی از راه افزایش نوآوری‌ها و فرصت‌های جدید کسب و کار می‌شود (سویتاریس و همکاران، ۲۰۰۷). آنچه مسلم است، آماده‌سازی دانشجویان برای ایجاد کسب و کار در جامعه جهت رویارویی با چالش‌های بیکاری نباید پس از دانش‌آموختگی باشد، بلکه برای تحقق این

و عامل های آموزشی مرتبط را از جمله عامل های مؤثر در ارتقای نیت کارآفرینی تلقی می کنند (عربی و شاه ولی، ۱۳۸۰؛ قاسمی و اسدی، ۱۳۸۹). بر پایه بررسی انجام شده توسط هنری و همکاران، ۲۰۰۵ دانشجویان با یادگیری یک رهیافت نوآورانه در حل مسأله، آماده سازی برای تغییر، خوداتکایی و توسعه خلاقیت (از مؤلفه های دانش سازگاری) از طریق آموزش کارآفرینی می توانند در بازار کار، سودمند و موثر تر باشند.

شعبان علی فمی و همکاران (۱۳۸۹)، باور دارند که بین کار آفرین شدن و کیفیت دانش عملی و مهارتی دانشجویان رابطه بسیار نزدیکی وجود دارد. نتایج بررسی نوری پور و هدایتی نیا (۱۳۹۲ ب)، نیز نشان داد که دانش سه گانه در بین دانش آموختگان در سطح متوسطی قرار دارد و دانش آموختگان اشاره کرده اند که دانش سه گانه در آماده کردن آنان برای اشتغال و کارآفرینی در آینده بسیار مهم است.

بررسی دی وریس و واتسترا (۲۰۰۷)، نیز مؤید این مطلب است که مؤلفه های دانش عملی (فعال کردن محیط یادگیری دانشجویان و مشارکت دادن آنان در گفتمان های آموزشی مانند یادگیری حل مسأله و یادگیری پروژه محور) می تواند دانشجویان را با توانایی ها و ظرفیت هایشان آشنا سازد و آنان را در ادامه ی تحصیل و شغل هایی که در آینده برعهده می گیرند کمک کند. به باور راسموسن و سورهمیم (۲۰۰۶)، دانشگاه ها با افزایش انتقال دانش عملی می توانند مهارت های مورد نیاز برای انجام کارآفرینی را فراهم کنند.

در این پژوهش، سمت و سوی آموزش های کارآفرینی به آموزش گروهی و عملی بوده است. افزون بر این، بررسی عربی (۱۳۷۷)، نشان داد که از بین مهارت های مورد بررسی مربوط به دانش سازگاری (حل مسأله و تصمیم گیری، مهارت های مدیریتی، مهارت استفاده از منابع اطلاعاتی، مهارت تفکر انتقادی، مهارت ارتباطی، خلاقیت و کنجکاوی، نوگرایی و خطرپذیری و غیره) مهارت حل مسأله و تصمیم گیری و مهارت های مدیریتی از دیدگاه دانشجویان دارای اولویت بالاتری هستند. همچنین، بررسی زنگنه و همکاران (۱۳۹۲)، نشان داد که کیفیت اجرای روش های آموزشی، هماهنگی و تناسب محتوا و

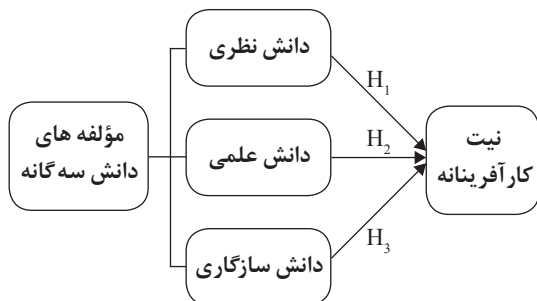
لازم است در جریان تحصیل، مقدمات لازم که کسب دانش در آنان است، فراهم شود. یکی از مهم ترین و جدیدترین مأموریت های کلیدی دانشگاه ها توسعه و پرورش کارآفرینان بالقوه است (یعقوبی، ۱۳۸۹)، و آماده سازی دانشجویان برای داشتن روحیه و نیت کارآفرینی و کارآفرین شدن، گام نخست در تربیت و پرورش دانش آموختگان گرایش های کشاورزی است (محبوبی و شریف زاده، ۱۳۹۲). تقویت روحیه کارآفرینی و شناسایی عامل های مؤثر بر آن به ویژه در میان دانشجویان اهمیت بسیار بالایی دارد (قاسمی و همکاران، ۱۳۸۸، رمیکین و همکاران، ۲۰۱۳، اسکندری و همکاران، ۱۳۸۵، حسین پور و رضایی، ۱۳۸۹، علیپور، ۱۳۹۱).

بنابراین، تحت تأثیر قرار دادن نگرش و نیت های کارآفرینانه دانشجویان در طی دوران دانشجویی بسیار مهم است. محققان باور دارند که بخش عمده ای از آنچه که فعالیت کارآفرینی نامیده می شود، نتیجه ی مستقیم نیت افراد و فعالیت های پس از آن در طول یک بازه زمانی مشخص می باشد (کراسبی و همکاران، ۲۰۰۱). از نیت کارآفرینانه، به عنوان یکی از عامل های زیربنایی رفتار یاد شده است.

نیت کارآفرینانه به عنوان حالت آگاهانه ی ذهن تعریف می شود که پیش از عمل واقع شده است (رحمانیان کوشکی و همکاران، ۱۳۹۱، بارانی و همکاران، ۱۳۸۸، فایول، ۲۰۰۶، کاورید و ایساکسن، ۲۰۰۶). در همین راستا، توجه زیادی از سوهای مختلف به درک مؤلفه های تأثیرگذار بر نیت های دانشجویان برای درگیر شدن در فعالیت کارآفرینی یا راه اندازی یک کسب و کار جدید شده است (ژائو و همکاران، ۲۰۱۰، کروگر و برازل، ۱۹۹۴).

دانشگاه ها و مؤسسه های آموزش عالی با ایجاد دانش نظری و عملی نقش مهمی در ایجاد روحیه و نیت کارآفرینی دارند (داوس و والتر، ۲۰۱۲، دلابراکا، ۲۰۰۲ به نقل از باقرصاد و همکاران، ۱۳۹۲). در همین راستا، شاه ولی (۱۹۹۷)، شاه ولی و همکاران (۱۳۸۲)، درباره نقش دانش اظهار می دارند که دانش نظری (دانش برای دانستن ۱)، دانش عملی (دانش برای انجام دادن ۲) و دانش سازگاری (دانش برای بودن ۳) سه جنبه از دانش هستند که به عنوان دانش سه گانه معرفی شده اند و تقویت آنها

H_3 : دانش سازگاری تأثیر مثبت و معنی‌داری بر نیت کارآفرینانه دانشجویان دارد.
در این پژوهش آزمون می‌شوند.

نگاره ۱- مدل نظری نقش مولفه‌های دانش سه‌گانه بر نیت کارآفرینانه

روش شناسی

این تحقیق از نظر ماهیت، از نوع کمی است. با توجه به هدف، از نوع تحقیقات کاربردی و از لحاظ گردآوری داده‌ها، میدانی می‌باشد و در اجرای آن از روش تحلیل کوواریانس- واریانس استفاده شده است. جامعه آماری تحقیق را دانشجویان مقطع کارشناسی رشته‌های کشاورزی دانشگاه جیرفت که واحد درسی کارآفرینی را گذرانده بودند، تشکیل دادند که ۱۳۷ تن بودند. بر این پایه، با توجه به محدود بودن حجم جامعه آماری، از روش تمام شماری استفاده شد. ابزار اصلی پژوهش برای گردآوری داده‌ها پرسشنامه‌ای متشکل از سه بخش بود که بر پایه هدف‌ها و فرضیه‌های تحقیق طراحی شد.

بخش نخست، ویژگی‌های فردی دانشجویان بود. بخش دوم پرسش‌هایی برای سنجش مولفه‌های دانش سه‌گانه داشت که در این بخش از مولفه‌های دانش سه‌گانه شاه‌ولی و همکاران (۱۳۸۲) شامل؛ دانش نظری (۴گویه)، دانش علمی (۴گویه) و دانش سازگاری (۴گویه)، با طیف لیکرت (۱= خیلی کم تا ۵= خیلی زیاد) استفاده شد. بخش سوم پرسشنامه، پرسش‌هایی برای سنجش نیت کارآفرینانه دانشجویان بود که از مولفه‌های تحقیقات پژوهشگرانی مانند لینن و همکاران، ۲۰۱۱ و ناصر دین و همکاران، ۲۰۰۹ استفاده شد. برای این کار ۴گویه در قالب طیف لیکرت (۱= بسیار مخالفم تا ۵= بسیار موافقم) تدوین شد. برای تعیین

مطالب آموزشی و دسترسی به تجهیزات، وسایل و امکانات آموزشی (از مولفه‌های دانش عملی) مهم‌ترین مولفه‌های تأثیرگذار بر قابلیت کارآفرینی در دانشجویان بودند.

در یک جمع بندی کلی می‌توان بیان کرد که نیت کارآفرینانه، بهترین پیش‌بینی کننده رفتار می‌باشد. لذا، بررسی نیت کارآفرینانه دانشجویان و عامل‌های مؤثر بر آن در جهت پیش‌بینی رفتار کارآفرینانه آنان در آینده ضرورت دارد. در این راستا، پیشینه‌ی تحقیق گویای آن است که مولفه‌های دانش سه‌گانه (نظری، عملی و سازگاری) به صورت مستقیم و یا غیرمستقیم بر نیت کارآفرینانه دانشجویان تأثیر می‌گذارند و با توجه به این‌که دانش‌آموختگان نظام آموزش عالی کشاورزی بیشترین درصد بیکاری را نسبت به دیگر رشته‌های دانشگاهی دارند، انجام چنین تحقیقاتی ضروری به نظر می‌رسد.

افزون بر این، در شرایط کنونی در بسیاری از دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی با صرف هزینه‌های زیاد دوره‌های عملی آموزش دانشگاهی و واحدهای مرتبط با کارآفرینی در قالب واحد درسی و غیر درسی در حال اجرا است. با این وجود، پرسشی که مطرح است، این است که آیا مولفه‌های دانش سه‌گانه (نظری، عملی و سازگاری) تأثیری در نیت کارآفرینانه دانشجویان دارند؟ از این رو، هدف اصلی این پژوهش، بررسی نقش مولفه‌های دانش سه‌گانه بر نیت کارآفرینانه دانشجویان کشاورزی دانشگاه جیرفت می‌باشد و هدف‌های اختصاصی آن عبارت‌اند از:

۱- تهیه‌ی مدل اندازه‌گیری مولفه‌های دانش سه‌گانه و نیت کارآفرینانه دانشجویان کشاورزی؛ و
۲- بررسی تأثیر مولفه‌های مختلف دانش سه‌گانه دانشجویان کشاورزی بر نیت کارآفرینانه آنان.

در مدل نظری این پژوهش (نگاره ۱)، سه متغیر نهفته، یعنی دانش نظری (TK)، دانش عملی (PK) و دانش سازگاری (CK) به عنوان متغیرهای برون‌زا برای پیش‌بینی نیت کارآفرینانه (EI) دانشجویان به عنوان متغیر درون‌زا، به کار برده شده است. و سه فرضیه به شرح زیر؛

H_1 : دانش نظری تأثیر مثبت و معنی‌داری بر نیت کارآفرینانه دانشجویان دارد.

H_2 : دانش عملی تأثیر مثبت و معنی‌داری بر نیت کارآفرینانه دانشجویان دارد.

۲۲/۶) تن ۳۱ (درصد) در رشته ی آموزش کشاورزی، ۲۸ تن (۲۰/۴ درصد) در رشته زراعت و اصلاح نباتات، ۱۷ تن (۱۲/۴ درصد) باغبانی، ۱۵ تن (۱۰/۹ درصد) علوم دامی، ۶ تن (۴/۴ درصد) اقتصاد کشاورزی و ۶ تن (۴/۴ درصد) در رشته گیاه پزشکی مشغول به تحصیل بودند.

جدول ۱، نشان می دهد که همه ی مؤلفه های دانش سه گانه و نیت کارآفرینانه میانگین رتبه ای در حد متوسط به بالایی دارند که نشان دهنده ی توجه دانشگاه به پرورش دانش و نیت کارآفرینانه است. این جدول، همچنین ماتریس همبستگی متغیرهای مورد بررسی در الگوی پژوهش را نشان می دهد. یافته ها، حاکی از وجود رابطه ی مثبت و معنی دار مؤلفه های سه گانه دانش با نیت کارآفرینانه می باشد که از این میان رابطه بین سازه ی دانش سازگاری و نیت کار آفرینانه بیشترین ($r=0/47$) همبستگی در سطح یک درصد را دارد و به بیان دیگر توجه بیشتر دانشگاه به سازه دانش سازگاری باعث افزایش نیت کارآفرینانه خواهد شد. هم چنین بین سازه ی دانش نظری و نیت کارآفرینانه، کمترین همبستگی در سطح پنج درصد ($r=0/22$) است.

روایی صوری و محتوایی پرسشنامه، از نظرها و مشورت های اعضای هیات علمی گروه ترویج و توسعه کشاورزی دانشگاه های تبریز و یاسوج بهره گرفته شد.

برای تعیین پایایی پرسشهای پرسشنامه، آزمون پیش آهنگ در محدوده ی همسان جامعه ی آماری (در دانشگاه یاسوج در بین ۳۰ تن) انجام شد که با توجه به نتایج آزمون آلفای کرونباخ ($0/697$) برای نیت کارآفرینانه و $0/739$ ، $0/774$ و $0/859$ به ترتیب برای دانش نظری، عملی و سازگاری) می توان گفت ابزار تحقیق پایایی مطلوبی داشته است. روش های آماری مورد استفاده در این پژوهش تحلیل همبستگی (با استفاده از نرم افزار SPSS_{ver21}) و مدل سازی معادله ساختاری (با استفاده از نرم افزار LISREL_{ver8.54}) بودند.

یافته ها

تحلیل توصیفی نشان داد که میانگین سن دانشجویان مورد بررسی ۲۲/۴۵ سال با انحراف معیار ۱/۴۸ سال بود. بر پایه یافته ها، ۷۲ تن (۴۵/۳ درصد) از دانشجویان کشاورزی مورد بررسی دختر و ۷۵ تن (۵۴/۷ درصد) از آنان پسر بودند. از بین دانشجویان کشاورزی مورد بررسی، ۳۴ تن

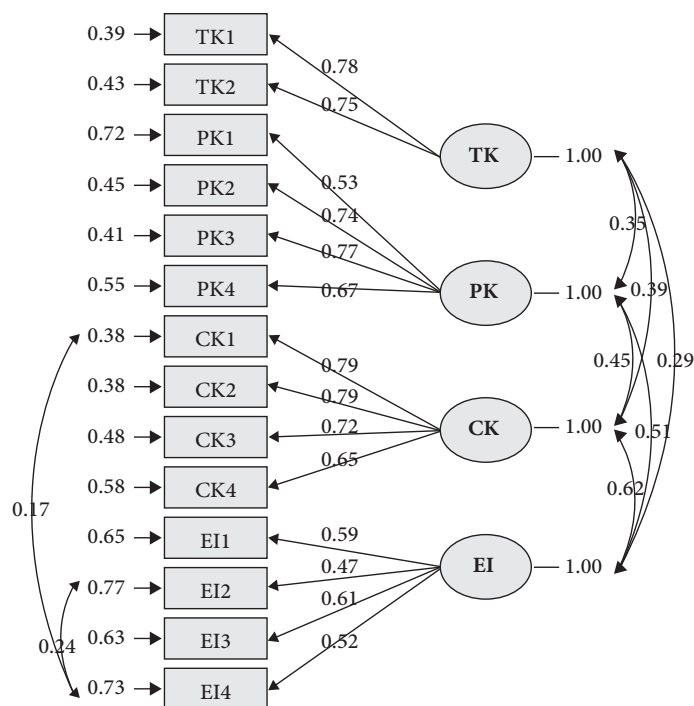
جدول ۱- ماتریس همبستگی بین مؤلفه های دانش سه گانه و نیت کارآفرینانه

متغیر	میانگین	انحراف معیار	دانش نظری	دانش عملی	دانش سازگاری	نیت کارآفرینانه
دانش نظری	۳/۷۹	۰/۷۲	۱			
دانش عملی	۳/۳۴	۰/۷۵	۰/۲۴**	۱		
دانش سازگاری	۳/۳۵	۰/۸۸	۰/۳۰**	۰/۳۴**	۱	
نیت کارآفرینانه	۳/۱۲	۰/۷۳	۰/۲۲*	۰/۳۳**	۰/۴۷**	۱

** معنی دار در سطح ۱ درصد و * معنی دار در سطح ۵ درصد

همه ی سازه های پژوهش، مقدار شاخص های CR و AVE مقادیر بالا و مناسبی دارند. هم چنین، مقدار کای دو بر درجه آزادی مقدار مناسبی دارد و از سوی دیگر مقدار شاخص برازندگی ۴، شاخص نرم نشده برازندگی ۵، شاخص برازندگی فزاینده ۶، شاخص برازندگی تطبیقی ۷ بالاتر از ۰/۹۰ هستند که مقدار مناسب را دارند. مقدار ریشه میانگین مجذور خطای تقریب ۸، نیز کمتر از ۰/۰۸ و شاخص ریشه میانگین مجذور باقی مانده ۹ کمتر یا برابر با ۰/۰۵ است و در مجموع برازش مدل مناسب و قابل پذیرش است.

به منظور ارزیابی مدل اندازه گیری متغیرهای نهفته پژوهش، از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد. مدل اندازه گیری متغیرهای نهفته با نمایش بارهای عاملی استاندارد شده و شاخص های برازندگی و مقدار t و شاخص های روایی و پایایی متغیرهای نهفته (جدول ۲) حاصل تحلیل عاملی، پس از انجام اصلاح های مربوط به مدل در نگاره ی ۲، نمایش داده شده است. با توجه به نتایج، دیده می شود که مقدار t همه ی ضریب های مسیر بین نشانگرها و متغیرهای نهفته پژوهش بالاتر از ۱/۹۶ می باشند و برای

Chi-Square=90.40, df=69, P-value=0.04300, RMSEA=0.048

نگاره ۲- مدل اندازه‌گیری نیت کارآفرینانه بر پایه متغیرهای دانش سه‌گانه

در (جدول ۲)، مدل اندازه‌گیری سازه‌های پژوهش و متغیر؛ پایایی ترکیبی و روایی سازه، آمده است. ضریب استاندارد شده؛ خطای استاندارد؛ مقدار t نوع

جدول ۲- خلاصه اطلاعات مدل‌های اندازه‌گیری سازه‌های نهفته پژوهش

متغیرهای نشانگر و نماد آن در مدل نهفته	نوع متغیر	ضریب استاندارد شده	خطای استاندارد	t	CR	AVE
دانش نظری (TK)	مستقل	۰/۷۸	۰/۲۳*	-	۰/۸۷	۰/۸۳
دانش عملی (PK)	مستقل	۰/۵۳	۰/۳۴*	-	۰/۷۴	۰/۶۷
دانش (CK)	مستقل	۰/۷۹	۰/۱۲*	-	۰/۸۹	۰/۸۶
نیت کارآفرینانه (EI)	وابسته	۰/۵۹	۰/۲۱*	-	۰/۷۶	۰/۶۵
TK1 (ارایه و سخنرانی)		۰/۷۸	۰/۲۳*			
TK2 (تحلیل مطالب فراگرفته شده)		۰/۷۵	۰/۳۴*			
PK1 (نمره ارزشیابی به مهارت‌های عملی دانشجویان)		۰/۵۳	۰/۳۴*			
PK2 (ابزار مناسب آزمایشگاهی)		۰/۷۴	۰/۳۳*			
PK3 (انجام بازدهی علمی مرتبط با درس‌های عملی)		۰/۷۷	۰/۲۵*			
PK4 (گذراندن دوره‌های کارآموزی)		۰/۶۷	۰/۲۵*			
CK1 (تقویت روحیه خلاقیت و نوآوری)		۰/۷۹	۰/۱۲*			
CK2 (آموزش حل مسئله و تصمیم‌گیری)		۰/۷۹	۰/۱۱*			
CK3 (پرورش روحیه مسئولیت‌پذیری، وجدان کاری و اعتماد به نفس)		۰/۷۲	۰/۱۱*			
CK4 (پرورش تفکر نقادانه)		۰/۶۵	۰/۱۱*			
EI1 (برای کارآفرین شدن هرکاری لازم باشد انجام می‌دهم)		۰/۵۹	۰/۲۱*			
EI2 (تمایل دارم در کسب و کاری که خودم در آینده راه‌اندازی می‌کنم مشغول به فعالیت شوم)		۰/۴۷	۰/۲۴*			
EI3 (اگر فرصت و منابع در اختیار داشته باشم در آینده کسب و کار جدیدی را ایجاد خواهم کرد)		۰/۶۱	۰/۲۲*			
EI4 (من به طور جدی در مورد راه‌اندازی و نگاه داری یک کسب و کار جدید (کارآفرینی) فکر کرده‌ام)		۰/۵۲	۰/۲۲*			

(منبع یافته‌های پژوهش) ** معنی‌داری در سطح ۱ درصد * این مسیرها به عنوان متغیر مرجع ثابت فرض شدند.

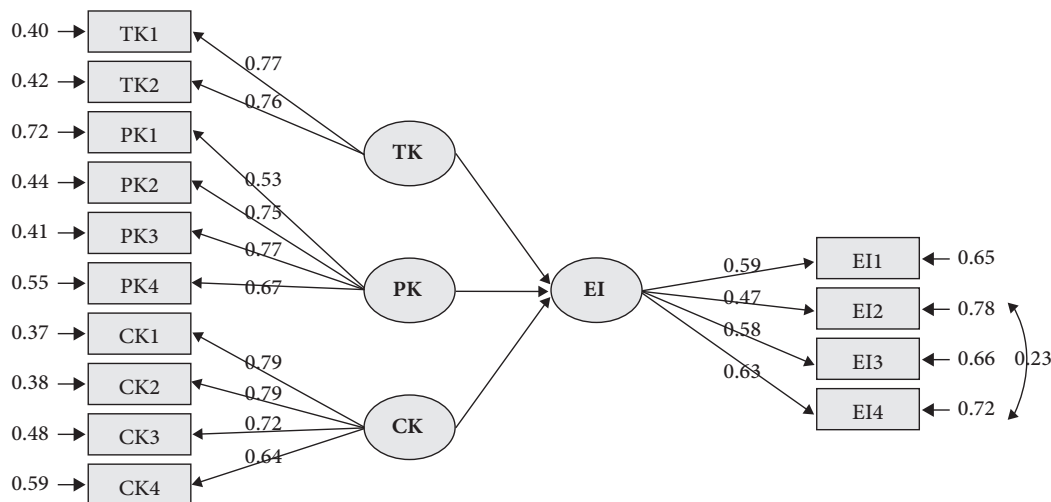
$\chi^2/df = 1/31, P=0.04, RMR=0.05, GFI=0.91, NFI=0.86, NNFI=0.95, IFI=0.96, CFI=0.96, RMSEA=0.05$

Composit Reliability = $(\sum \lambda)^2 / (\sum \lambda)^2 + (\sum \delta)$ Average Variance Extracted = $\sum \lambda^2 / \sum \lambda^2 + \sum \delta$

TK=Theoretical knowledge, PK= Practical knowledge, CK= Coping knowledge EI= Entrepreneurial Intention

شاخص های نیکویی برازش نیز مدل را تایید می کنند. از سوی مقدار کای دو بر درجه آزادی مقدار مناسبی دارد و از سوی دیگر مقدار شاخص برازندگی، شاخص نرم نشده برازندگی، شاخص برازندگی فزاینده، شاخص برازندگی تطبیقی بالاتر از ۰/۹۰ هستند که مقدار مناسب را دارند. همچنین مقدار ریشه میانگین مجذور خطای تقریب کمتر از ۰/۰۸ و شاخص میانگین مجذور باقی مانده ها کم تر از ۰/۰۵ است و در مجموع برازش مدل مناسب و قابل پذیرش است.

پس از تأیید روایی (اعتبار)، پایایی (اعتماد) و برازش الگو از طریق تحلیل عاملی تأییدی، به منظور آزمون فرضیه های پژوهش از روش مدلسازی معادله ساختاری در قالب تحلیل مسیر استفاده شد. مدل ساختاری روابط بین متغیرهای نهفته پژوهش با نمایش بارهای عاملی استاندارد شده و شاخص های برازندگی پس از حالت اشباع و اصلاح، در نگاره ۳ نشان داده شده است. الگوی معادله های ساختاری مؤید این است که

Chi-Square=100.92, df=70, P-value=0.00916, RMSEA=0.057

$\chi^2/df= 1/44$, P=0/01, RMR=0.06, GFI=0.90, NFI= 0.84, NNFI=0.92, IFI=0.94, CFI=0.94, RMSEA=0.06

نگاره ۳- مدل ساختاری پژوهش با نمایش بارهای عاملی استاندارد شده و شاخص های برازندگی پس از اصلاح

ترتیب از بحث های بالا و با توجه به معنی داری مقدار T-Values و آزمون فرضیه ها می توان چنین نتیجه گرفت که:

- دانش نظری تأثیر مثبت و معنی داری بر نیت کارآفرینانه دانشجویان مورد بررسی ندارد. بنابراین، فرضیه نخست (H_1) پژوهش در این تحقیق مورد پذیرش قرار نمی گیرد.

- دانش عملی تأثیر مثبت و معنی داری بر نیت کارآفرینانه دانشجویان مورد بررسی دارد. بنابراین، فرضیه دوم (H_2) پژوهش مورد پذیرش قرار می گیرد.

- دانش سازگاری تأثیر مثبت و معنی داری بر نیت کارآفرینانه دانشجویان مورد بررسی دارد. بنابراین، فرضیه سوم (H_3) پژوهش مورد پذیرش قرار می گیرد.

نتایج ارایه شده، درباره ی آزمون فرضیه ها نشان دهنده این است که ضریب مسیر استاندارد شده بین سازه، دانش نظری و نیت کارآفرینانه ۰/۰۲ است که خیلی ضعیف و از لحاظ آماری معنی دار نیست، زیرا مقدار t آن کمتر از ۱/۹۶ می باشد ($t=0/12$, $\gamma=0/02$). ضریب های مسیر استاندارد شده، بین دانش عملی و نیت کارآفرینانه ($t=2/02$, $\gamma=0/28$) و دانش سازگاری با نیت کارآفرینانه ($t=3/64$, $\gamma=0/55$) در سطح یک درصد معنی دار می باشند و مقدار t آن ها بالاتر از ۱/۹۶ است. مقدار ضریب تبیین نیت کارآفرینانه نیز برابر با ۰/۵۰ R^2 است، بدین معنی که ۵۰ درصد از تغییرات واریانس نیت کارآفرینانه دانشجویان مورد بررسی توسط مؤلفه های دانش سه گانه تبیین می شود. به این

جدول ۳- خلاصه تحلیل مسیر مولفه های دانش سه گانه و نیت کارآفرینانه دانشجویان کشاورزی

R ²	آزمون فرضیه ها	T-Values	ضریب استاندارد شده (اثر مستقیم)	سازه وابسته	سازه های مستقل
۰/۵۰	رد	۰/۱۲	۰/۰۲	نیت کارآفرینانه	دانش نظری
	تأیید	۲/۰۲**	۰/۲۸		دانش عملی
	تأیید	۳/۶۴**	۰/۵۵		دانش سازگاری

(منبع: یافته های پژوهش) ** معنی داری در سطح ۱ درصد

بحث و نتیجه گیری

یکی از عمده ترین چالش هایی که آموزش عالی و دانشگاه ها با آن روبه رو هستند و همواره باید توجه خاصی به آن کنند، تربیت نیروی کارآمد و کارآفرین است. دغدغه ی آموزش عالی این است که دانشجویان دارای دانش عملی و مهارت های حرفه ای شوند تا بتوانند کارآفرینی کنند و مشاغل تازه پدید آورند (قاسمی و اسدی، ۱۳۸۹).

دانشجویان به خوبی این موضوع را درک کرده اند که در بیرون از دانشگاه شغل آماده ی منتظر آنان نیست و خود باید به فکر ایجاد کسب و کار باشند، که همین وضعیت سبب شده است که نیت و انگیزه کارآفرین شدن در دانشجویان تا حدودی شکل بگیرد. از سویی نیت، بهترین پیش بینی کننده رفتار می باشد. ولی متأسفانه این نیت هنوز به صورت بالقوه است و به صورت بالفعل در نیامده است و یکی از عامل هایی که باعث اجرایی شدن رسیدن این نیت است دانش عملی و سازگاری است که دانشجویان در دانشگاه کسب کرده اند.

بنابراین، بررسی نیت کارآفرینانه دانشجویان و عامل های مؤثر بر آن در جهت پیش بینی رفتار کارآفرینانه آنان در آینده ضرورت دارد. نتایج این پژوهش نشان داد که مؤلفه های دانش سه گانه (نظری، عملی و سازگاری) در وضعیت متوسط به بالایی در بین دانشجویان دانشکده کشاورزی، دانشگاه جیرفت می باشد. هم چنین نیت کارآفرینانه دانشجویان این دانشگاه، نیز در وضعیت متوسط به بالایی قرار دارد. در این باره می توان گفت که دانشکده کشاورزی دانشگاه جیرفت در پرورش دانش سه گانه و نیت کارآفرینانه در دانشجویان عملکرد متوسطی داشته است.

تحلیل نتایج همبستگی نیز گویای رابطه مثبت و معنی دار مؤلفه های دانش سه گانه با نیت کارآفرینانه است. با توجه به آنان، می توان انتظار داشت که نیت کارآفرینانه

دانشجویان تقویت شود و پس از دانش آموختگی با توان خطرپذیری بالاتری به سمت کار و تولید بروند.

از سویی، نتایج تحلیل عاملی تأییدی مدل اندازه گیری سازه های نهفته پژوهش، یعنی مؤلفه های دانش سه گانه و هم چنین نیت کارآفرینانه نشان داد که نشانگرهای انتخابی در پژوهش به درستی انتخاب شده اند و بنا بر شاخص های برازش، دارای روایی و پایایی مناسبی بودند. افزون بر این، نتایج مدل سازی معادله ساختاری نشان داد که مؤلفه ی دانش نظری، تأثیری بر نیت کارآفرینانه دانشجویان مورد بررسی ندارد و فرضیه نخست پژوهش مورد پذیرش قرار نگرفت. اما دیگر مؤلفه ی دانش عملی تأثیر مثبت و معنی داری بر نیت کارآفرینانه دانشجویان مورد بررسی داشتند که با نتایج بررسی دی وریس و واتسترا (۲۰۰۷)؛ راسموسن و سورهمیم (۲۰۰۶)، شعبانعلی فمی و همکاران (۱۳۸۹) و زنگنه و همکاران (۱۳۹۲) هم خوانی دارد.

بدین ترتیب، فرضیه دوم پژوهش مورد پذیرش قرار گرفت. افزون بر این، دانش سازگاری اثر مثبت و معنی داری بر نیت کارآفرینانه دانشجویان داشت، که با بررسی عربی (۱۳۷۷)، شاه ولی و همکاران (۱۳۸۲)، عربی و شاه ولی (۱۳۸۰) و هنری و همکاران (۲۰۰۵) نیز هم خوانی دارد و بدین ترتیب فرضیه سوم این پژوهش، نیز مورد پذیرش قرار گرفت. در واقع می توان پذیرفت که، دانش عملی و سازگاری از تعیین کننده های نیت کارآفرینانه در دانشجویان رشته های کشاورزی دانشگاه جیرفت هستند که در مجموع ۵۰ درصد از تغییرات واریانس نیت کارآفرینانه را تبیین می کنند. شاخص های برازش مدل نیز در وضعیت مناسبی قرار دارند.

بنابراین، هر چه ویژگی ها و مؤلفه های دانش عملی و سازگاری در دانشجویان بیشتر و بهتر باشد (عامل هایی از جمله کارهای عملی، استفاده از تجهیزات

مورد ارتباط بین "صنعت و دانشگاه" بسیار مهم است. اما با توجه به تحقیقات بسیاری که در زمینه اثبات این نظریه آمده است هنوز به جرأت می توان گفت شاید یکی از دلایل انگیزه و توان خطرپذیری پایین دانشجویان نبود ارتباط کافی و لازم بین صنعت و دانشگاه است.

- توجه ویژه ای به پرورش دانش سه گانه و به ویژه دانش عملی و سازگاری و مؤلفه های آن در بین دانشجویان شود.
- بررسی پیگیرانه دانش آموختگان دانشگاه جیرفت، دست کم هر چند سال یکبار توسط مسئولان دانشگاه انجام شود تا بتوان با استفاده از آن، مناسب ترین روش های آموزشی را شناسایی و نقاط ضعف و قوت برنامه ها را مشخص کرد و در جهت بهبود و تقویت دانش سه گانه و بررسی رابطه ای آن، با نیت کارآفرینی در دانشجویان بعدی مؤثر واقع شد.

پی نوشت ها

- 1- Knowledge for Knowing
- 2- Knowledge for Doing
- 3- Knowledge for Being
- 4- Goodness of Fit Index (GFI)
- 5- Non-Normed Fit Index (NNFI)
- 6- Incremental Fit Index (IFI)
- 7- Comparative Fit Index (CFI)
- 8- Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)
- 9- Root Mean Square Residual (RMR)

و ابزار آزمایشگاهی و شنیداری- دیداری، حل مسأله و تصمیم گیری، مهارت های مدیریتی، کسب اخلاق عملی، مهارت استفاده از منابع اطلاعاتی، مهارت تفکر انتقادی، مهارت ارتباطی، خلاقیت و کنجکاوی، نوگرایی و خطرپذیری، مهارت مدیریت زمان و خود ارزیابی)، نیت کارآفرینانه آنان نیز تقویت می شود و به احتمال در آینده با نیت کارآفرینانه قوی تر و پایدارتری برای ایجاد یک کسب و کار جدید اقدام خواهند کرد.

بر همین پایه، به برنامه ریزان؛ مدیران و مسئولان نظام آموزش عالی کشاورزی در جیرفت پیشنهاد می شود:

- با هم فکری و کمک اعضای هیأت علمی دانشگاه و استفاده از آموزه های کارآفرینان موفق بخش کشاورزی اقدام به ایجاد کسب و کار به صورت تعاونی در دانشگاه و بین دانشجویان پیشرو کنند (کارهایی مانند پرورش قارچ، تولید کمپوست، ایجاد گلخانه و کشت و کار در آن) تا هم بتوانند در تقویت و بهبود دانش عملی و مؤلفه های آن، در دانشجویان موفق شوند و هم دانش سازگاری (حس مشارکت، کارگروهی و مسئولیت پذیری، مهارت برقراری روابط انسانی) را در آنان تقویت کنند. این گونه امور می تواند خودکارآمدی دانشجویان را افزایش دهد و انگیزه آنان را نسبت به ایجاد کسب و کار تقویت کند.

- برای تقویت دانش سازگاری، بر یادگیری تجربی برای ایجاد ارتباط بین محتوی نظری و عملی درس ها تأکید شود.
- دوره کارآموزی دانشجویان در شرکت های دانش بنیان و کارآفرین، زیر نظر کارآفرینان کارآموده اجباری شود تا زمینه تقویت روحیه دانشجویان فراهم شود. در این

منبع ها

- اسکندری، فرزاد، حسینی، محمود و کلانتری، خلیل. (۱۳۸۵). عوامل مؤثر بر عملکرد کارآفرینانه دانش آموختگان آموزش عالی کشاورزی و منابع طبیعی ایران. فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه. دوره ۱۴، شماره ۵۳، صص ۱۰۷-۱۳۴.
- بارانی، شهرزاد و زرافشانی، کیومرث. (۱۳۸۸). بررسی تأثیر نگرش نسبت به کارآفرینی، هنجارهای جامعه و باور به خودکارآمدی در پیش بینی نیت کارآفرینانه دانشجویان مدیریت و آبادانی روستاها در دانشگاه پیام نور کرمانشاه. مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران. دوره ۴۰-۲، شماره ۳، صص ۹۹-۹۱.
- بارانی، شهرزاد، اطهری، زهرا و زرافشانی، کیومرث. (۱۳۸۸). بررسی دلایل گرایش به کارآفرینی دانشجویان علمی- کاربردی کشاورزی (مطالعه موردی: استان کرمانشاه). فصلنامه توسعه کارآفرینی. سال ۲، شماره ۶، صص ۷۳-۹۵.

- باقرصاد، وجیه، زالی، محمد رضا، رضوی، سید مصطفی و سعیدبنادکی، سعیده. (۱۳۹۲). تأثیر آموزش کارآفرینی بر قصد کارآفرینی دانشجویان رشته‌های فنی و حرفه‌ای. فصلنامه توسعه کارآفرینی. سال ۶، شماره ۴، صص ۲۱-۳۶.
- پورآتشی، مهتاب و مختارنیا، محمد. (۱۳۸۸). بررسی عوامل مؤثر بر کارآفرینی دانش‌آموختگان کشاورزی از دیدگاه اعضای هیات علمی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران. مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران. دوره ۲-۴۰، شماره ۲، صص ۱۱۵-۱۲۲.
- جمشیدی‌فر، مصطفی، خرمی، شهروز و راحلی، حسین. (۱۳۸۹). بررسی عوامل مؤثر بر روحیه کارآفرینی دانشجویان دانشکده کشاورزی تبریز. مجله پژوهش‌های ترویج و آموزش کشاورزی. سال ۳، شماره ۳، صص ۵۳-۶۴.
- حسین‌پور، ابوطالب و رضایی، مسعود. (۱۳۸۹). بررسی نگرش دانشجویان کشاورزی به کارآفرینی. فصلنامه توسعه کارآفرینی. سال ۳، شماره ۱۰، صص ۱۳۵-۱۵۳.
- خسروی‌پور، بهمن، ایروانی، هوشنگ، حسینی، سید محمود و موحدجمدی، حمید. (۱۳۸۸). تحلیل عوامل مؤثر بر تقویت کارآفرینی در دانشجویان از دیدگاه دانش‌آموختگان مراکز آموزش عالی علمی کاربردی کشاورزی. مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران. دوره ۲-۴۰، شماره ۴، صص ۳۵-۴۵.
- ده‌یوری، سحر، فرج‌اله حسینی، سید جمال و حسینی، سید محمود. (۱۳۸۷). بررسی وضعیت اشتغال فارغ‌التحصیلان تحصیلات تکمیلی رشته‌های کشاورزی دانشگاه تهران (پردیس کرج). مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران. دوره ۳۹، شماره ۱، صص ۱۲۳-۱۳۱.
- رحمانیان کوشکی، مهدی، چیدری، محمد و هواسی، علی. (۱۳۹۱). بررسی عوامل اثرگذار بر قصد کارآفرینانه‌ی دانشجویان کشاورزی دانشگاه ایلام. فصلنامه توسعه کارآفرینی. سال ۴، شماره ۱۵، صص ۱۲۵-۱۴۴.
- شاه ولی، منصور، عربی، قادر و بیژنی، مسعود. (۱۳۸۲). یادگیری دانش سه‌گانه، اصفهان: انتشارات نصح.
- شریف‌زاده، مریم و زمانی، غلامحسین. (۱۳۸۵). روحیه کارآفرینی در دانشجویان کشاورزی: مطالعه موردی دانشگاه شیراز. مجله علوم کشاورزی. جلد ۲-۳۷، شماره ۱، صص ۱۰۷-۱۱۵.
- شعبانعلی فمی، حسین، آقاپور، شهلا و علم بیگی، امیر. (۱۳۸۹). شناسایی موانع و مشکلات شکل‌گیری یادگیری شغل محور در بین دانشجویان رشته‌های کشاورزی دانشگاه تهران. مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران. سال ۲-۴۱، شماره ۲، صص ۲۱۹-۲۲۹.
- طالبی، کامبیز و زارع یکتا، محمدرضا. (۱۳۸۷). آموزش کارآفرینی دانشگاهی و نقش آن در ایجاد و توسعه‌ی شرکت‌های کوچک و متوسط (SMEs) دانش بنیان. فصلنامه توسعه کارآفرینی. سال ۱، شماره ۱، صص ۱۱۱-۱۳۱.
- عربی، قادر. (۱۳۷۷). تبیین دانش سازگاری به منظور شایستگی‌پروری در دانشجویان مقطع کارشناسی رشته‌ی ترویج و آموزش کشاورزی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، بخش ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه شیراز.
- عربی، قادر و شاه ولی، منصور. (۱۳۸۰). ایجاد دانش سازگاری در دانشجویان مقطع کارشناسی ترویج و آموزش کشاورزی برای چالش با تحولات. مجله اقتصاد کشاورزی و توسعه. سال ۹، شماره ۳۴، صص ۲۸۱-۳۰۰.
- قاسمی، جواد و اسدی، علی. (۱۳۸۹). تحلیل عاملی عوامل مؤثر بر ایجاد روحیه کارآفرینی دانشجویان تحصیلات تکمیلی (مطالعه موردی: پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران). نشریه اقتصاد و توسعه کشاورزی (علوم و صنایع کشاورزی). جلد ۲۴ شماره ۱، صص ۱۳-۲۲.
- قاسمی، جواد، اسدی، علی و حسینی‌نیا، غلامحسین. (۱۳۸۸). بررسی عوامل تأثیرگذار در ایجاد روحیه کارآفرینی دانشجویان تحصیلات تکمیلی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران. مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران. دوره ۲-۴۰، شماره ۲، صص ۷۱-۷۹.
- محبوبی، محمد رضا، شریف‌زاده، ابوالقاسم. (۱۳۹۲). روحیه کارآفرینی دانشجویان دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان. فصل‌نامه پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی. شماره ۲۵، صص ۳۹-۵۲.

زنگنه، محمدعلی، زینب، نیک‌نامی، مهرداد و صبوری، محمد صادق. (۱۳۹۲). نقش آموزش‌های علمی کاربردی در قابلیت کارآفرینی دانشجویان کارشناسی ناپیوسته مرکزهای آموزش کشاورزی استان البرز. فصل‌نامه پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی. شماره ۲۴، صص ۹۳-۱۰۷.

ملکی، طاهره و رستمی، فرحناز. (۱۳۹۲). مانع‌ها و راه‌کارهای مناسب کارآفرینی در آموزش کشاورزی (مورد بررسی: مرکز آموزش علمی-کاربردی کشاورزی ماهیدشت). فصل‌نامه پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی. شماره ۲۴، صص ۷۱-۸۱. موحدمحمدی، حمید، صادقی، فتح‌اله، شریف‌زاده، ابوالقاسم و مریدسادات، پگاه. (۱۳۸۷). بررسی نگرش دانشجویان دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران نسبت به دستاوردهای دوره‌های کارآموزی. مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران. دوره ۳۹، شماره ۱، صص ۱۶۹-۱۷۶.

موحدی، رضا، یعقوبی فرانی، احمد، خداوردیان، مجید رضا و زارعی، شیما. (۱۳۸۹). بررسی روحیه کارآفرینی دانشجویان کشاورزی و شیوه‌های بهبود آموزش کارآفرینی. مجله پژوهش‌های ترویج و آموزش کشاورزی. سال ۳، شماره ۳، صص ۸۱-۶۵.

نوری پور، مهدی و هدایتی‌نیا، سعید. (۱۳۹۲ الف). رتبه‌بندی رشته‌های کشاورزی دانشگاه یاسوج بر مبنای شاخص‌های دانش سه‌گانه از دیدگاه دانش‌آموختگان سال‌های ۱۳۸۶-۸۹؛ موردی از کاربری فن تشابه به حد ایده‌آل. فصل‌نامه مطالعات اندازه‌گیری و ارزشیابی آموزشی. سال ۱، شماره ۲، صص ۱۴۷-۱۷۴.

نوری پور، مهدی و هدایتی‌نیا، سعید. (۱۳۹۲ ب). سازه‌های تأثیرگذار بر پرورش دانش‌سه‌گانه در بین دانش‌آموختگان کشاورزی دانشگاه یاسوج. فصل‌نامه پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی. شماره ۲۵، صص ۱۱۴-۱۲۹. یعقوبی، جعفر. (۱۳۸۹). بررسی عوامل بازدارنده کارآفرینی در آموزش عالی کشاورزی و آرایه‌ی سازوکارهایی برای تقویت آن. فصل‌نامه توسعه کارآفرینی. سال ۲، شماره ۸، صص ۱۳۱-۱۴۹.

Dohse, D and Walter, S. G. (2012), Knowledge context and entrepreneurial intentions among students, *Small Business Economic*, No. 39, pp. 877-895.

Fayolle, A, Gailly, B and Narjisse, L.C. (2006), Effect and counter-effect of entrepreneurship education and social context on student's intentions, *Estudios de Economia Aplicada*, Vol.24, No.2, pp. 509 – 523.

Henry, C and Hill, F, leitch, C. (2005), Entrepreneurship education and training: can entrepreneurship be taught? *Education and Training*, Vol. 47, No. 2, pp. 98-111.

Kolvreid, L and Isaksen, E. (2006), new business start-up and subsequent entry into selfemployment. *Journal of Business Venturing*, Vo.21, No.6, pp866-885.

Kruger, N. F and Brazeal, D. V. (1994), Entrepreneurial potential and potential entrepreneurs, *Entrepreneurship Theory and Practice*, No.18, pp 91-104.

Linan, F, Rodriguez-Cohard, J. C and Rueda-Cantuche, J. M. (2011), Factors affecting entrepreneurial intention levels: a role for education. *International Entrepreneurship and Management Journal*, Vo.7, No.2, pp.195-218.

Nasurdin, A. M, Ahmad, N. H, and Lin, C. E. (2009), Examining a Model of Entrepreneurial Intention among Malaysians Using SEM Procedure. *European Journal of Scientific Research*, Vo.33, No.2, pp.365-373.

Rasmussen, E. A and Sorheim, R. (2006), Action-based Entrepreneurship education. *Technovation*. No. 26, pp. 185-194.

Remeikiene, R, Startiene, G and Dumciuviene, D. (2013), Explaining entrepreneurial intention of

university students: the role of entrepreneurial education, Active Citizenship by Knowledge Management and innovation Management Knowledge and Learning 19-21 June 2013.zadar, Croatia, International Conference 2013.

Shahvali, M .(1997), Knowledge for being, a strategy for higher agricultural education, European Journal of Agricultural Education and Extension, Vo.4, No.3, pp193-198.

Taasila, V. P .(2010), Learning entrepreneurship in higher education, Education and Training, Vo.52, No.1, pp.48-61.

Vaatstra, R and Devries, R .(2007), the effect of the learning environment on competences and training for the workplace according to graduates, Journal of Higher Education, 53: 335–357.

Zhao, H Siebert, S.E and Lumpkin, G. T .(2010), The Relationship of Personality to Entrepreneurial Intentions and performance: A Meta-Analytic Review, Journal of Management, No.36, pp381-404.

The Effect of Triple Knowledge Components on Entrepreneurial Intention of Agriculture Students at Jiroft University. Iran

S. Shahrokhi Sardoo¹, P. Pedram², SH. Zarifiyan³, F. Fekrat⁴

1- M.Sc. Graduate of Rural Development, University, Jiroft, Iran.

2- M.Sc. Rural Development, University, Jiroft, Iran.

3-Associate Professor, Department of Agricultural Extension and Education, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Iran.

4- Lecturer, Department of Plant Protection, University of Jiroft. Iran.

Abstract

Preparing Student with entrepreneurship intention is the first step in agriculture education, and knowledge and skills they have acquired at the university can be very effective in this area. This study analyzes the effect of triple knowledge components on entrepreneurial intention of the agriculture students at Jiroft University. The statistical population was composed of 137 agriculture students who had attended in entrepreneurship course (N= 137). Research tool was questionnaire and its validity and reliability was approved. To evaluate the fitness of the latent variables and to test the research hypotheses, the structural equation modeling technique was applied through with LISREL(version 8.54). The results from confirmatory factor analysis confirmed the reliability and fitness of the latent variables of the research. Modeling showed that practical ($t=2.02$, $\gamma=0.28$) and compatibility ($t=3.64$, $\gamma=0.55$) knowledge explained 50% of the students' entrepreneurial intention. The results include acceptable achievement for higher education planners to improve triple knowledge components and the students' entrepreneurial intention.

Index Terms: Entrepreneurial intention, triple knowledge, theoretical knowledge, practical knowledge, consistency knowledge.

Corresponding Author: S. Shahrokhi Sardoo

Email: saleh.sh0028@yahoo.com

Received: 28/4/2014 ; **Accepted:** 15/10/2014